

Pébániai Hírlével

Kovács Ferenc főszékesegyházi káplán urat köszöntöttük 70. születésnapján

„A legszentebb és a legszebb templom” – ezzel a kitüntető ragaszkodással és szeretettel köszöntötte születésnapján Ferenc atya azt a helyet, ahol megkeresztelték, ahol papi hivatása elindult, ahol elsőáldozó volt, és ahol élete végén kíván nyugodni.

A születésnap evangéliumi szakasz tűzről beszél, és ahogy fürkésszük az Úr Jézus szavait, megértjük, hogy az ószövetségi előképek (égő csipkebokor, a pusztai tűzoszlop, a Jeremiás prófétát izzító belső tűz) mind-mind az Örökkévaló egyre teljesebben mindent beborító, az egész emberiséget elárasztó lángját jelentik.

Így szemléltük Ferenc atya életútját is, hol van az Jelenlét, ahol a Fölséges Úristen rajta keresztül erős fényt gyújt.

Így emlékezünk a rajta átragyogó tiszta és áttetsző öröme. Minden figyelmességet, jó szót, csöppnyi ajándékot gyermeki hálával és vidám ujjongással köszön meg és gyűjt össze, hogy valóban elhisszük, a legfontosabbat, a legkedvesebbet nyújtottuk neki.

(fotók: Mihácsi Veronika)

A Szentnek ezt a jelenlétét tapasztaljuk általa a kiengesztelőds szentségének szolgálatában. Feloldozása követi az Úr Jézus legfontosabb üzenetét: „Menj, és többet ne vétkezzél!” – sallangok, számonkérés, kioktatás és fölösleges frázisok nélkül. Egyszerűen a szabadulás örömét adja tovább. És a sok-sok ezekhez hasonló, a Szentre rámutatásból még egy: a hétköznapiakban, az egyszerűségben is bemutatni a Fölségesnek kijáró legméltóbb hódolatot, azaz a liturgiában a legszebbet, a minél nagyobb közös ünneplést hordozó cselekményt szolgálni. (TJ)

Beszámoló a 2024.10.24.-i képviselőtestületi ülésről

Októberben, a rózsafüzér hónapjában „Üdvözlégy Máriát” imádkoztunk a gyűlésünk elején, majd a szokásos forgatókönyv szerint a napirend előtti felszólalások és az előző jegyzőkönyv hitelesítése következett. Viszonylag kevesen tudtak eljönni erre az alkalomra: a ferences testvérek közül csak ketten voltak (a többiek betegség miatt maradtak távol). Volt, aki dolgozik ilyenkor, mások családi elfoglaltságuk miatt nem jöttek, éppen most volt egy lelkigyakorlat, ami szintén távol tartotta egyik tagunkat.

Elsőként a Szent Erzsébet-napi ünnepi terveinkről esett szó. Az ünnepet ebben az évben november 17-én a 10.00 órai szentmise keretében tartjuk, melynek meghívott celebránsa és szónoka Fazakas Márton csornai apát úr lesz. A szentmise előtt a gyermekek egy rövid előadásban elevenítik fel számunkra Szent Erzsébet életének egy részletét, a liturgia végén kenyérmegáldás következik, majd a téren szokásos teázást a rendi nagyebédlőbe tesszük át szerény agapéval összekapcsolva.

Az ünnep előtt a délelőtti 9.00 órai szentmise végén kilencedet imádkozunk Szent Erzsébet tiszteletére. 15-én du. 14.00 órától templomi nagytakarítást hirdetünk a templom kívül és belül, melyre minden segítőkész testvérünket várjuk. Az ünnepet megelőzően triduummal is készülünk. Péntek este zenei áhítatra és szombaton orgonahangversenyre hívunk mindenkit. A tavalyi évben szomorúan éreztük az érdektelenséget! Ezek a művészek bizonyára jobban el tudnák tölteni az idejüket, minthogy 5-6 embernek zenéljenek, mégis örömmel tették! (Az égből nem tudjuk lehozni a csillagokat?! – mi kellene még, ami megszólít bennünket?!) A gyerekeket szombat délután 14.00 órától mézeskalács-sütés várja a rendi nagyebédlőben és csocsó-, ping-pong-bajnokság a színházteremben. A három nap alatt gyűjtést rendezünk a templom előterébe egy elektromos mécsestartó megvásárlására.

Fontos lépés lesz a villamos energia biztosítása az egész épület számára. Ezért már évek óta történő tervezés befejezéseként november közepén örökségvédelmi engedéllyel felszerelik a napelemeket a színházépület tetejére (ahol

korábban napkollektorok voltak). A teljes beruházás anyagi részét a rendház vállalta.

Az örökségvédelemmel való egyeztetések mindennapos feladattá váltak. Azt szeretnénk elérni, hogy az egyházi előírások (vö. Liturgikus Konstitúció) legalább olyan fontosak legyenek, mint az állami előírások, illetve ne kelljen teljesen egyértelmű nem a templomba illő minőségű (de korábban műemléki jellegűnek tekintett) farostlemez, pozdorja, stb. oltárokat visszaépíteni és azokat fakutatásnak alávetni.

Novemberi programtervünkben kiemelkedik az elhunytjainkról való megemlékezés, a Szent Márton-napi ünnepelés, a Ferences Esték, a mi templombúcsúnk megünneplése, az egyházmegyei családi nap, Krisztus Királynak felajánlás, adventi koszorúkötési program.

Rövid imával zártuk az ülést.

Ferenc pápa szavai a halál misztériumáról

A keresztény reményt a halál valóságával szeretném szembeállítani. Olyan valóság a halál, amelyet modern társadalmunk egyre jobban szeretne eltüntetni. Így amikor elérkezik a halál, akár a közelünkben élőké, akár a mienk, nem vagyunk felkészültek, a megfelelő ábécénk sincs meg arra, hogy értelmes szavakkal szóljunk a halál misztériumáról, mely továbbra is megmarad. Mégis az emberi civilizáció első jelei éppen e talányon keresztül érkeztek el hozzánk. Kijelenthetjük, hogy az ember a halottak tiszteletével született.

A miénket megelőző más korszakoknak volt bátorsága arra, hogy a halál szemébe nézzenek. Olyan esemény volt, amelyet az öregek elmeséltek a fiatalabb nemzedéknek, mint elkerülhetetlen valóságot, mely rákényszeríti az embert, hogy valami feltétlenért éljen. A 90. zsoltár ezt mondja: „Taníts meg számba venni napjainkat, hogy eljussunk a szív bölcsességére!” (Zsolt 90,12). Napjaink számbavétele teszi bölccsé a szívünket! Ezek a szavak egy egészséges realizmushoz vezetnek vissza minket, elutasítva a mindenhatóság érzésének örületét. Mik vagyunk? „Szinte semmik”, mondja egy másik zsoltár (vö. Zsolt 88,48); napjaink gyorsan robognak tova: még ha száz évig élnénk is, a végén úgy tűnne, hogy csak egy pillanatig éltünk. Sokszor volt alkalmam idősektől hallani: „Olyan gyorsan elszaladt az életem, mintha csak egy percig tartott volna.”

Így a halál lecsupaszítja életünket. Ráébredt, hogy gőgünk, haragunk, gyűlöletünk mind hiábavalók voltak. Szomorúan vesszük észre, hogy nem szerettünk eléggé, és nem arra törekedtünk, ami lényeges. Ezzel szemben látjuk majd, mit tettünk valóban jól: azokat az embereket, akikre szeretettünk áldoztuk, és akik fogják a kezünket.

Mindannyian kicsinyek és védtelenek vagyunk a halál misztériumával szemben. De micsoda kegyelem, ha abban a pillanatban is őrizzük szívünkben a hit lángocskáját! Jézus kézen fog majd minket, amint kézen fogta Jairus lányát, és még egyszer megismétli: „Talita kum!”, „Kislány, kelj fel!” (Mk 5,41). Ezt fogja nekünk is mondani, mindnyájunknak: „Állj fel, támadj fel!” Arra hívlak most titeket, hogy csukjátok

be szemeteket, és gondolatokat arra a pillanatra: a halálunkéra. Mindenki gondoljon a saját halálára, és képzelje el a pillanatot, amikor Jézus kézen fog minket, és azt mondja:

„Gyere, gyere velem, kelj fel!” Ott befejeződik a remény, és a valóság veszi át a helyét, az élet valósága. Gondolatok bele: Jézus maga jön el mindannyiunkhoz, és kézen fog minket, a maga gyengédségével, szelídségével, szeretetével! Mindenki ismétlje meg magában Jézus szavát: „Kelj fel, gyere! Kelj fel, gyere! Kelj fel, támadj fel!” (2017.október 18.)

Hirdetések

A múlt vasárnapi gyűjtés után 226.530 Ft-ot továbbítunk az Egyház missziós céljaira. Hálásan köszönjük a hívek nagylelkű adományait.

November 1-je és 30-a között az esti 17 órás szentmisét elhunytjainkért ajánljuk fel. Kérjük, hogy lezárt borítékba helyezték el az elhunytak nevét (több nevet is felírhatunk), a szentmisékre szánt adományt, és az irodába vigyék be. Az elhunytjaink nevét tartalmazó borítékokat minden szentmisén az oltárra helyezzük.

November 1.-je **Mindenszentek** főünnep, parancsolt ünnep és hétköznapi miserend tartunk; másnap Halottak napja. A délután 17.00 órai szentmise után ünnepélyes imádságot vezetünk elhunytjainkért.

A kriptá **október 28.-ától november 4.-éig** lesz nyitva reggel 8-tól este 8-ig. (A szentmisék alatt zárva.)

Teljes búcsút nyerhet az, aki november 1-8-ig a temetőt áhítatos lélekkel látogatja, és **imádkozik a megholtakért**. Feltételek: gyónás, áldozás, imádság a szentatya szándékára.

November 1.-jéről 2.-ára **24 óras szentségimádási** napunk következik. Az őrzésre várjuk a kedves testvéreket!

Már lehet **szentmisét íratni** a 2025-es évre a plébániai irodán.

Bérmálkozási előkészítőt tartunk a 2025. pünkösdi bérmálásra. Várjuk azoknak a fiataloknak a jelentkezését, akik még nincsenek megbérmálva és már elmúltak 15 évesek. Jelentkezést a plébániai irodán kért adatlap visszaküldése után tudjuk elfogadni.